

Strážce jednoty

Pozdrav:

Milí přátelé, vítám Vás slovy apoštolskými:

„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 131, 1-3)

1 Nemám, Hospodine, domýšlivé srdce ani povýšený pohled. Neženu se za velkými věcmi, za divy, jež nevystihnu,

2 nýbrž chovám se klidně a tiše. Jako odstavené dítě u své matky, jako odstavené dítě je ve mně má duše.

3 Čekej, na Hospodina nyní i navěky.

Píseň: EZ 65 - Na Siónu se čest ti dává

Modlitba:

Chválen buď Bůh, který nám dává spatřit světlo dne po temnotě noci. Jeho je noc a jeho je den.

Chválen buď Bůh, který nám dopřává sluneční svit ve dne a dává odpočnutí pod hvězdami noci. Jeho jsem, když spím, jeho jsem, když bdím. Pohled, zde jsem. Zde jsem já, kterého zachovávaš až k této hodině. Zde jsem já, který se ti vytrhl z ruky a prchal, kterého láska tvá hledala a našla. Zde jsem já, kterého obnovuješ a kterého nechce opustit. Vložil jsem svůj život do tvých rukou. Dej mi radovat se z toho den po dni. Zapomínám na Tebe a myslím na Tebe málo. Kdo však hledá svůj vlastní život, ten ho ztratí; kdo ho pro tebe ztratí, ten ho nalézá. Vezmi mě tedy do služby s mýma rukama i nohama, s mým srdcem i mozkiem, s tělem i duší, abych k tvé cti dělal, co dělat mám, ať je to veliké či malé. Co však je veliké a co malé, o tom rozhoduj, Pane, ty sám. Amen

I. Čtení: (Zj 5, 7-14)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná ve Zj 5 kapitola, 7-14 verš.

7 Přistoupil k tomu, který sedí na trůnu, a přijal knihu z jeho pravice.

8 A když tu knihu uchopil, čtyři bytosti a čtyřicet starců padlo na kolena před Beránkem; každý měl loutnu a zlatou nádobu naplněnou vůní kadidla, což jsou modlitby Božího lidu.

9 A zpívali novou píseň: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras

10 a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.“

11 A viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů – bylo jich na tisíce a na statisíce;

12 slyšel jsem je mocným hlasem volat: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“

13 A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všecko, co v nich jest, slyšel jsem volat: „Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!“

14 A ty čtyři bytosti řekly: „Amen;“ starci padli na kolena a klaněli se.

Píseň: EZ 166 - Pán Bůh je přítomen

Kázání: (J 21,15-19)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Jana ve 21 kap., od 15-19 verš. Tam čteme:

15 Když pojedli, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Pas mé beránky!“

16 Zeptal se ho podruhé: „Šimone, synu Janův, miluješ mne?“ Odpověděl: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Buď pastýřem mých ovcí!“

17 Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všecko, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce!

18 Amen, amen, pravím tobě: Když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš.“

19 To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech dodal: „Následuj mne!“

Milí přátelé, sestry a bratři v Kristu

tady začíná druhá část vyprávění, která se dotýká vztahů uvnitř komunity. Vyjasňuje se vztah Petra k Ježíši. Jedná se o Petrovu službu, jeho následování a mučednictví.

Ježíš vede s Šimonem Petrem důležitý rozhovor s mnohačetnou výměnou slov. Oslovuje ho jeho vlastním jménem, jako na začátku. A tématem je jeho úkol – on má být **strážcem jednoty**, která se ukázala už při rybolovu. Po rozhovoru zaměřeném na lásku, následuje povolání následovat dobrého Pastýře, který dává život za ovce.

V trojím opakování Ježíšovy otázky se odráží trojí Petrovo zapření Krista. Rána zůstává ještě otevřená. **Může být těžké odpustit, ale ještě těžší může být odpuštění přijmout.** Schopnost věřit, že je nám odpuštěno, má zásadní význam pro duchovní růst. A právě v tomto vidíme zásadní rozdíl mezi Petrem a Jidášem. Váhající Petr vyšel ze studu nad svým trojím odmítnutím Krista, aby se stal skálou, na které je zbudována Kristova církev. Jidáš nebyl schopen uvážit možnost odpuštění. On, který slyšel Krista říkat, že člověk musí odpustit sedm-a-sedm-desetkrát, nedokázal přimět sám sebe, aby Krista prosil o odpuštění. Namísto toho umírá v zoufalství.

Otázka zní: „*Miluješ mě více než ti zde?*“ Petr si určitě uvědomoval své selhání, že nezůstal při svém milovaném mistrovi v jeho utrpení. A Ježíš se zaměřuje na jeho **schopnost milovat, ne na jeho selhání**. Nevytýká mu jeho zradu. Díky své lásce je Petr obnoven a je mu dána velká zodpovědnost v raném křesťanském společenství.

Slova určená Petrovi zasáhnou každého z nás, kdo je slyšíme. Bůh se táže i nás, i dnes: „*Miluješ mě?*“ A tak projevuje, nežnou pozornost. Netýká se nás to také, když se podíváme na svá selhání a neschopnost nebo neochotu přijmout to, že mě Pán miluje tak, jak jsem?

Je tady použité řecké slovo – *agapó*, které vyjadřuje nezištnou lásku, bezvýhradnou, naprostou a bezpodmínečnou.

- 1) Ježíš se ptá Petra poprvé: „*Šimone... miluješ mne (agapo) víc než ti zde?*“ Předtím, než Petr poznal selhání a zapření, by apoštol jistě odpověděl: „*Miluji tě (agapo) bezpodmínečně.*“ Nyní, když poznal hořký smutek nevěrnosti, drama vlastní slabosti, říká s pokorou: „*Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád (filo)*“ To znamená: Miluji tě svou ubohou láskou.
- 2) Kristus naléhá: „*Šimone, synu Janův, miluješ mě?*“ A Petr opakuje odpověď své pokorné lidské lásky: „*Kyrie, filo?* Pane, mám tě rád, jak dokážu mít rád?
- 3) Ale Ježíš se ptá Šimona potřetí: „*Filo?*“ Máš mě rád? Šimon pochopí, že Ježíšovi stačí jeho ubohá láska, jediná, které je schopen, a přesto je smutný, že mu to Pán musel takto říci. Proto mu odpovídá: „*Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád (filo)?*“

Petra si navzdory všem jeho nedostatkům Ježíš vybírá, aby pokračoval v započatém díle pokorné služby lidem. I nám Ježíš svěřuje podobnou službu. **ALE!** Neutíkáme od služby, když je s ní spojena bolest a nepříjemnosti? Jaká by byla tvoje odpověď na Ježíšovu otázku? Dokážeš říct aspoň: „*Ty Pane, víš, že se tě pokouším milovat?*“

Petr asi musel hodně pochybovat, zda i po svém zapření stále zůstal Ježíšovou „*jedničkou*“. Ale Ježíš je vůči němu úžasně zdvořilý a laskavý a rozptyluje všechny jeho obavy. Petr se stává novým stvořením: rybář se mění v pastýře.

Ježíš se Petra třikrát zeptal, jestli jej miluje víc než ostatní a když jej třikrát **pověřil být pastýřem**, řekl velmi soucitným tónem: „*Amen Amen pravím tobě: Když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl: ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš*“.

Být pastýřem není pocta, ale břemeno. Tato slova se dotýkají jádra samotné křesťanské existence a znějí nám proto, aby znovu nabízela nové způsoby jak **následovat Ježíšovu pokornou cestu**. Je to schopnost nechat se vést tam, kam by člověk raději nešel. Být svobodným, samostatně myslícím a především schopným člověkem, podle této pravdy znamená, být služebníkem vedeným někým jiným na místa neznámá, nechtěná a možná i bolestná. Cesta života učedníka je cestou k radosti a Božímu pokoji - pokoji, který není z tohoto světa.

Možná si ještě pamatujete na dobu svého mládí. Na dobu hledání sebe sama. Dobu podřízenosti a boje proti autoritám. A pak jsme se dostali do věku, ve kterém jsme **samostatní a nezávislí**. Tak nějak chápeme svůj vývoj v čase. V čase od mládí do zralého věku.

Pán Ježíš ale dobu Petrova mládí považuje za dobu, kdy si dělal, co chtěl.

Říká: *“Petře, když jsi byl mladší...”* Petrovi mohlo být sotva 30 když mu Pán Ježíš říká: *“Petře, když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi kam jsi chtěl...”*

My všichni a celý svět s námi to chápeme jinak, než to říká Ježíš.

- *“teď konečně vezmu všechny věci do rukou...”*
- *“teď jsem konečně plnoletý je mi 18 a budu si dělat, co chci...”*
- *“už něco jsem a něco znám a taky dost vydělám, je mi 40 a nikdo se mnou nebude mávat sem a tam...”*
- *“je mi 50 a už mám tolik zkušeností, že se nenechám od nějakých zelenáčů poučovat.”*
- *“Mé slovo, mé rozhodnutí... Můj dům můj hrad... Já jsem zákon... Co řeknu, to platí... Otec rodiny, hlava rodiny...”*

Ne, Ne, Ne Petře! Až zestárneš *“vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš”*. Líbí se nám to? Nelíbí. Ani Petrovi se to nelíbilo. Ale Krista miloval a věřil mu. Věřil i tomuto Jeho slovu. Věřil, že má pravdu, i když šla proti jeho přirozenosti. O co vlastně Pánu Ježíši šlo? Čeho se vlastně jeho slova dotýkají?

Zde se dotýkáme nejdůležitější vlastnosti **zrání v dospělého křesťana**. Je to vpravdě zrání duchovní osobnosti. Bezmocnost a pokora v duchovním životě není záležitostí lidí bez páteře, nechávajících za sebe rozhodovat ostatní. Týká se to lidí, kteří jsou připraveni následovat Krista kamkoli je vede, ve stálé důvěře, že s ním najdou život a najdou jej v hojnosti.

Je to pozvání ke změně životní dráhy! Nebo to bylo vyjádření pochybnosti: Miluješ mě víc než tito ostatní učedníci? Koneckonců, Petr se přeci vychloubal: Kdyby všichni od tebe odpadli, já nikdy ne! Tentokrát se Petr drží při zemi: Pane, ty víš, že tě mám rád.

A teď si představte sebe na Petrově místě a slyšíte tuto otázku: *Jméno* (Martine), miluješ mě více než tito zde? Cítíš se Petrovi podobný/á: ostýchavý/á ohledně svého přání být učedníkem, ale s vědomím, že mě Pán miluje.

Co se zde zdá být jedním krátkým rozhovorem, se často odehrává během delší doby. Zkuste se podívat se na svůj život: rozpoznajte chvíle, kdy se vás Ježíš ptal: *„Miluješ mne?“* Přemýšlejte, jak jste odpověděli, ne pouze jednou, ale mnohokrát. Podívejte se také, jak jste jednali v Ježíšově jménu – jak jste sytili hladové, ošetřovali nemocné, ochraňovali druhé, protože to je skutečný a pravdivý život učedníka. Amen

Píseň: EZ 383 - Mne zajmi, pane můj

Ohlášky:

- narozeniny tento týden - sestra Eva Vokálková a sestra Růžena Jancyková
- bohoslužby příští neděli v 9:30 pro 30 lidí za přísných hygienických podmínek
- v úterý v 17h se uskuteční Biblická hodina, tady v kostele
- mládež se setkává on-line každý druhý pátek, teď to bude 15. května od 18h slovo bude mít V. Jirsáková
- další pravidelný program zatím nebude
- Noc kostelu se přesunula z 5. června na 12 června, na varhany nám bude hrát klasiku Ondřej Krejča
- 13. června (sobota) se na faře sejde fyzicky mládež, bude se grilovat
- děkujeme všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na brigádách
- sbírka je určená na potřeby našeho sboru

Přímluvná modlitba:

- Pane pokoje, myslíme na ty, kteří žijí v centru nákazy a na ty, kteří jsou v současné době v izolaci. Kéž ve své izolaci poznají tvou přítomnost, tvůj pokoj ve všem zmatku a tvou trpělivost v čekání.
- Bože naší útěchy a pomoci, modlíme se za ty, kteří truchlí, šokováni z náhlé ztráty svých blízkých. Kéž ve svém utrpení najdou tvé společenství, útěchu ve své ztrátě a naději v zoufalství. Přímlouváme se za ty, o kterých víme, že jsou zranitelní a vystrašení – za slabé, nemocné a starší občany.
- Bože, modlíme se za všechny zdravotníky, kteří se každý den musí vypořádat s intenzivními tlaky této krize. Dej jim odolnost vůči vyčerpání, schopnost správného rozlišování při diagnóze a soucit v jejich péči. Děkujeme ti za armádu vědců, kteří tiše a bez ustání pracují na hledání léku.
- Bože veškeré moudrosti, modlíme se za naše vůdce: Světovou zdravotnickou organizaci, za národní vlády a místní vůdce - za ředitele škol, nemocnic a dalších institucí. Ty sám jsi je v tuto hodinu postavil do těchto veřejných služeb, udělil jim moudrost. Modlíme se za víru, která bude silnější než jejich vlastní víra v boji proti strachu, a za sílu, která bude větší než jejich vlastní síla, aby udrželi v chodu životně důležité instituce navzdory všemu zmatku. Amen.

Ve Tvém jménu prosíme a společně voláme...

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: Svítá 172 - Laudato sii

Posláni: (Fp 2, 3-6)

3 v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe;

4 každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.

5 Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši:

6 Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl.

Požehnání:

Ať vás Bůh obdaří a naplní vaše srdce pokojem.

Ať je Bůh s vámi a požehnává vás v každé hodině radosti i utrpení.

Ať Bůh přebývá ve vaší blízkosti po všechny dni na této zemi. Amen

Píseň: EZ 636 - Z tvé ruky, Pane můj

Tuhle píseň si přála naše sestra v Kristu paní Miriam Stará ke svým okrouhlým 90. Na dálku ji přejeme hodně zdraví a požehnání.